

”Menneske!”

2. september 2012 - 13. søndag e. trinitatis - i Gratiakirken og Løsning lutherske Frikirke. LGJ

Salmer: 692, 26, 323, 286, 429v1-2, 382

Skriftlæsninger: Mika 6,6-8; 1 Tim 1,5-17; Matt 20,20-28.

Prædiketekst: Mika 6,6-8

"Hvordan skal jeg træde frem for Herren og bøje mig for Gud i det høje? Skal jeg træde frem for ham med brændofre, med årgamle kalve? Tager Herren imod væddere i tusindtal, imod oliestrømme i titusindtal? Skal jeg give min førstefødte for min overtrædelse, min livsfrugt for min synd?" Menneske, du har fået at vide, hvad der er godt, hvad Herren kræver af dig: Du skal handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og årvågent vandre med din Gud.

1. Når vi siger ”menneske!”

Hvis nogen, som kender os godt, siger ”menneske” til os, betyder det som regel ikke noget godt. Men egentlig burde det være neutralt. Der er jo ikke noget nedsættende i at blive kaldt det, man er: ”Menneske”. Vi bliver taget med helt tilbage til det oprindelige. Alt skrælles af. ”Menneske”. Det er, hvad vi alle er, et menneske, som ikke er mere end nogen anden, kun et menneske blandt andre mennesker.

Gud siger sådan til sit folk gennem profeten Mika: *”Menneske – du har fået at vide, hvad Gud kræver af dig.”* Det lød i en situation, hvor de spurgte: *”Hvad kræver Gud af os?”* *”Hvordan skal jeg træde frem for Herren og bøje mig for Gud i det høje? Hvad skal jeg gøre for, at Gud kan være tilfreds med mig?”*

Nogle gange spørger vi virkelig for at få svar. Men da er vi også stille og kommer ikke med en masse forslag først – vi er lyttende. Men her følges spørgsmålet op med en række forslag: *Skal jeg træde frem for ham med brændofre, med årgamle kalve? Tager Herren imod væddere i tusindtal, imod oliestrømme i titusindtal? Skal jeg give min førstefødte for min overtrædelse, min livsfrugt for min synd?”* Hvordan træde frem? Hvordan bøje mig? - Forslagene virker overdrevne. Og vi mærker, at der er stor, stor afstand mellem folket og Gud.

Israelitterne spørger, fordi Gud gennem profeten har talt til dem. Gud har anklaget dem for at planlægge ondt og begære det, deres brødre ejer og har. *Ve dem, der planlægger ondskab, forbereder ondt på deres leje og udfører det ved daggry, fordi det står i deres magt. De begærer marker og røver dem, de begærer huse og tager dem; de undertrykker en mand og hans husstand, en mand og hans ejendom. (Mika 2,1-2).*

Det er i den situation, at HERREN siger: *Menneske, du har fået at vide, hvad der er godt, hvad Herren kræver af dig: Du skal handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og årvågent vandre med din Gud.* Gud kalder både dem og os tilbage til det, vi er, og til det, vi har fået at vide, men på en måde har glemt.

2. Når Gud siger ”menneske!”

”MENNESKE!” Gud siger det ikke for at skamme os ud, men for at tage os med tilbage til noget godt, ja, det bedste af alt. Vi er Guds mennesker. *Gud sagde: Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os. Og Gud skabte mennesket i sit billede. ... Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen (1 Mos 1 og 2).*

Jeg er et menneske. Intet mindre end skabt af Himlens og Jordens skaber. David siger sådan i glæde: *Jeg var i din hånd, da jeg blev til. Vævet og formet af dig. Og alle mine dage kender du, før*

de kommer (Sl 139). Han siger det i tryghed og med stor glæde. Og i Salme 8 synger han: *Når jeg ser din himmel ... hvad er da et menneske at du husker på det?*

”Du har fået at vide!” Adam, det første menneske fik det at vide. Moses fik at vide og gav de 10 bud til Guds folk. Apostlene fik det at vide. Og vi har fået at vide.

Jesus siger i evangeliet hos Matthæus 20: *”I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl”*. Jo, vi ved det godt. Det er sådan, vi skal! Og han fortæller igen og igen, hvordan vi skal være, bl.a. Med fortællingen om den barmhjertige samaritaner: *”Gå hen og gør ligeså!”* Vi kender Guds vilje.

Men hvad med det offer, som vi skylder Gud for vores synd? Men her Jesus selv til og siger, at han har klaret det for os: *”Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange”* (Matt 20,28). Hvem er det, der kommer med det urimelige offer? Det er Gud selv. Det har vi fået at vide. Hvilken gave!

3. Det vi godt ved

Profeten Mika slutter med helt konkret at fortælle, hvad vi godt ved, at Gud kræver af os:

a) Du skal handle retfærdigt. Du skal leve hverdagen på den rette måde, færdes sådan som Gud vil. Det betyder, at hvis du er på rejse fra Jerusalem til Jeriko og ser en hjælpeløs mand ligge i vejgrøften, da skal du hjælpe ham og tage ham med på dit æsel til nærmeste herberg, hvor der kan blive sørget for ham. For sådan har Gud gjort mod dig. Han bragte dig ind i den kristne menighed, hvor der bliver sørget for dig.

b) Du skal vise trofast kærlighed. Læg mærke til, hvem der er blevet modløs og træt. Bøj dig og tag dig af din næste. Og bliv ved! Vær trofast. Lad dig binde til en tjeneste i familie og menighed. Gå ind i de opgaver, som kræver dig fuldt og helt - og bliv i det kald, Gud har givet dig.

c) Og du skal årvågent vandre med din Gud. Årvågent vil sige, at man er sig noget bevidst.

- Du vågner om morgenen og er klar over, at Gud omslutter dig på alle sider. Solen er stået op, og du er hos ham.
- Du tager dit brusebad. Da kan du tænke på, at Gud engang døbte dig og rensede dig i dåbens bad.
- Du tager tøjet på. Da kan du tænke på, at Gud klæder dig og sørger for dig, ligesom han klæder markens liljer. Klæder han dem, skulle han så ikke meget mere klæde jer, I lidet troende? Og det gør han så.
- Derefter spiser du morgenmad. Og gør du det årvågent, mærker du, at maden er udtryk for Guds omsorg. Ligesom han føder fuglene, sådan giver han også dig mad. Du er så dybt elsket af Gud.
- Og nu er du klar til at gå ud i hverdagen. Måske er du alene. Men kun for andre at se. For Jesus Kristus har jo lovet dig: *”Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende!”* Så er du altså ikke alene. Aldrig alene. For du vandrer med din Frelser, Jesus Kristus.

Årvågent at vandre med din Gud bliver på den måde til et evangelium, at vi får lov til at vågne, stå op og vandre med Gud. Han er din Gud. Din. Også andres, men især din Gud. Menneskesønnen, Jesus, som kom for at tjene, han er hos dig sådan en hverdag! Hver eneste dag! Det er evangeliet til os i dag, at vi må være Guds mennesker. Amen.

